

Formanden: Der er ikke mere på dagsordenen.

Det er meddelt mig, at *H. K. Sørensen* ønsker at udtræde af udvalget angående forslag til bogføringslov. Til at indtræde i det nævnte udvalg i stedet for *H. K. Sørensen* har vedkommende gruppe udpeget *Fanger*, som herefter er valgt.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 9. april, kl. 13 med følgende dagsorden:

1) *Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:*

Forslag til lov om ændringer i lov om kreditforeninger.

2) *Tredje behandling af:*

Forslag til lov om ydelse af ekstraordinær hjælp til langvarigt arbejdsløse.

3) *Første behandling af:*

Forslag til lov om erhvervelse af ejendomsretten til og nedlæggelse af banen fra Viborg til Ålestrup.

4) *Første behandling af:*

Forslag til byggelov for købstæderne og landet.

5) *Første behandling af:*

Forslag til lov om brandvæsenet i købstæderne og på landet.

Mødet hævet kl. 14²³.

81. møde.

Torsdag den 9. april kl. 13.

Formanden: Udvalget angående forslag til lov om revision af lønnings- og tilskudsbestemmelser i lovgivningen på ungdomsundervisningens område har afgivet til lægsbetænkning over nævnte lovforslag. Eksemplarer vil blive omdelt.

Den første sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om ændringer i lov om kreditforeninger.

Valgt blev: *Carl Petersen, Bladt, Ditlevsen, Einer-Jensen, Holger Eriksen, Erhard Jakobsen, Chr. Thomsen, Aage Fogh, Kristian Kristensen, Heilesen, Foged, Gideon, Ejnar Hansen, Justesen, Thestrup, Poul Møller og H. C. Toft.*

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ydelse af ekstraordinær hjælp til langvarigt arbejdsløse.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 4058).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Alfred Jensen: Vi står nu foran gennemførelsen af et forslag til lov om ekstraordinær hjælp til langvarigt arbejdsløse. Det er en svaghed ved dette lovforslag, at der ikke er åbnet langvarigt arbejdsløse med mindre ledighed end 90 dage mulighed for at få del i denne ekstra hjælp. Jeg må beklage, at der ikke her i tinget har været større forståelse for de arbejdsløses kår og tarv, end dette lovforslag er udtryk for. Jeg vil ligeledes beklage, at man ikke har kunnet tilstå kasserne den almindelige dækning for de udgifter, som kasserne her

[Alfred Jensen.]

påtager sig for at hjælpe den del af de arbejdsløse, der er dårligst stillet.

Man må dog imidlertid tage lovforslaget som udtryk for, at de bestræbelser, de arbejdsløse har udfoldet for at få deres understøttelse forbedret, har båret frugt. Jeg vil videre tage det som udtryk for, at det forslag om en ekstra hjælp, som vi har stillet, har virket som en appel til de arbejdende og arbejdsløse om at rette henvendelse til myndighederne angående de arbejdsløses stilling og anmode dem om at yde en håndsrækning i nøden.

Vi kan naturligvis stemme for lovforslaget, men vi glemmer ikke, at det er fremkommet som følge af bestræbelserne for at få reguleret understøttelsessatserne i arbejdsløshedsloven, og det er ret naturligt, at vi ved denne sidste behandling af lovforslaget om en ekstra hjælp til de arbejdsløse rejser spørgsmålet om regulering af understøttelserne. Hvor langt er man kommet med de overvejelser, der er foretaget? Vi ved, at sådanne er foretaget — det har ministeren oplyst os om — men er man kommet så langt, at folketinget kan træffe afgørelse i disse spørgsmål, inden folketingsåret er slut?

Det forekommer mig, at det folketing, der som noget af det første i dette folketingsår gennemførte en forhøjelse af huslejerne, ikke kan slutte året, uden at det også har tænkt på de arbejdsløse, hvis udgifter til husleje er blevet forhøjet fra den 1. april, men som ikke på nogen måde kan få nogen regulering af hjælpen før den 1. april næste år, al den stund en regulering af detailpristallet først foretages pr. 1. januar.

Derfor forekommer det mig, at folketinget og offentligheden må have klarhed over, hvor vidt man er kommet i disse bestræbelser. Jeg vil bede ministeren om at give tinget en redegørelse herfor, og jeg vil anmode formanden for udvalget, som formodentlig er til stede, og som formodentlig har tid til det, om at forklare, hvor vidt man er nået i disse bestræbelser. Det vil være ganske urimeligt, hvis vi ikke har bragt dette forhold i orden, inden vi den 1. oktober indleder et nyt folketingsår. Det kan ikke være ret og rimeligt at vente med at behandle dette spørgsmål til næste

folketingsår; det må løses i dette folketingsår.

Socialministeren (Bomholt): Forhandlingen om reguleringen af satserne foregår i øjeblikket i et udvalg, hvori arbejdsløshedskasserne er repræsenteret, og forhandlingens gang afhænger bl. a. også af arbejdsløshedskassernes indstilling og medvirken. Jeg må bedrøve det ærede medlem hr. Alfred Jensen med den saglige oplysning, at det kommunistiske lovforslag ikke har haft nogen som helst betydning for dette lovforslags fremkomst, og allermindst har det været forbilledet med hensyn til bidragenes størrelse. Det kommunistiske lovforslags betydning står i nøje forhold til becosteligheden af det papir og den trykssvæerte, der er anvendt til lovforslagets trykning. Hele humlem er, at man fra kommunistisk side er kommet for skade at fremsætte forslag om beløb, der er ringere end de af regeringen foreslåede beløb; det skal bare verbalt camoufleres — det forekommer mig, at det er gjort til tg ÷.

Alfred Jensen: Jeg forstår nok, at den højtærede minister må væge for sig i denne sag. Han var tavst, da vi fremsatte vort lovforslag om forbedring af arbejdsløshedsunderstøttelserne i al almindelighed og rejste spørgsmålet om en ekstra hjælp til de arbejdsløse. Der kom ikke en lyd over ministerens læber om dette lovforslag, og det måtte ligge her i ugevis; mere end 1 måned måtte man vente på at få det behandlet her i tinget. Jeg tror ikke, ministeren får meget held med at forklare, at det lovforslag, vi har fremsat, ikke har nogen betydning for denne sags udfald.

Men det spørgsmål, jeg stillede, og som jeg mener man må have besvaret, er, om vi kan forvente, at regeringen og udvalget gør arbejdet færdigt med reguleringen af understøttelserne så betids, at det er færdigbehandlet, inden vi går ind i det nye understøttelsesår, der begynder 1. oktober. Jeg ser ikke rettere, end at der er tid nok til at behandle det færdigt. Jeg ved ikke, hvornår vi slutter i denne omgang, om det bliver til pinse eller til grundlovsdag, men jeg ved, at der er ugers arbejde med det spørgsmål, og skulle det ikke kunne blive færdigt, før folketinget tager sommerferie,

[Alfred Jensen.]

må tinget træde sammen og drage omsorg for, at understøttelsesproblemerne er løst, inden vi kommer til næste understøttelsesår.

Aksel Larsen: Jeg vil tillade mig at stille et par spørgsmål til den højtærede minister. Jeg vil naturligvis stemme for lovforslaget; men jeg er ikke helt klar over, om den ekstra hjælp, der nu kan ydes, kun kan ydes til understøttelsesberettigede medlemmer af statsanerkendte arbejdsløshedskasser, eller om der findes en mulighed for, at arbejdsløse, der er faldet f. eks. for 26 ugers bestemmelsen, men er medlemmer af arbejdsløshedskasser og har den tilstrækkelige arbejdsløshed, altså mindst 90 kontrollerede dage i tiden 1. oktober-1. april, også vil kunne komme i betragtning.

Ligeledes vil jeg tillade mig at henlede opmærksomheden på, at der vel også er nogle arbejdsløse — jeg er ikke klar over antallet — som af en eller anden grund ikke er eller kan være medlemmer af en arbejdsløshedskasse, men som går til kontrol, og som får deres hjælp gennem socialkontoret, og jeg vil spørge, om der er nogen mulighed for, at de vil kunne få ekstra hjælp.

Socialministeren (Bomholt): Lovforslaget skal forstås, nøjagtig som det lyder: de 90 dage inden for de 6 vinter måneder.

Hermed sluttede forhandlingene.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 128 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om erhvervelse af ejendomsretten til og nedlæggelse af banen fra Viborg til Alestrup.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 2529, fremsættelsen i tidenden sp. 3893).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Horn: Når man taler om nedlæggelse af jernbanestrækninger, det være sig privatbaner eller statsbaner eller en kombination som i dette tilfælde, vil den pågældende egne befolkning normalt betragte det som et tilbageskridt, at den skal miste sin jernbane. Den opfatter det nærmest, som om den kommer til at tilhøre et underudviklet område, og det har nu ikke så forfærdelig meget med virkeligheden at gøre. Vi ved, at de egne, som hidtil har fået nedlagt deres baner, det være sig statsbanedrevne eller privatbanedrevne, ikke er blevet dårligere stillet. Jeg er temmelig sikker på, at man i alt fald kunne nævne 3 tæt befolkede områder, som i de seneste årtier har fået nedlagt deres baner og er udmærket tilfreds med den ordning, de har fået. De kan blive betjent af rutebiler og fragtbiler, måske på en hurtigere, mere elastisk og bekvem måde, end de tidligere blev betjent af de pågældende jernbaner, fordi den service, eller skal vi sige det, der giver farve over dette område, er det, man først må give afkald på, når man skal søge at nedbringe udgifterne.

Vi forstår godt, at de pågældende egne befolkning kan have sådanne følelser. Der er vel også mange af os, der kender enkeltpersoner, der er kommet op i årene, og hvis livsgerning på egnen i nogen grad er knyttet sammen med den udvikling, som de mange baner, der blev anlagt i slutningen af forrige århundrede og begyndelsen af dette, har betydet for den enkelte egn, men selv om vi kan se, hvad disse baner har betydet, og må erkende, at de i adskillige år kom til at betyde overmåde meget for de pågældende egne beboere økonomisk og kulturelt, så må vi dog, når vi har givet banerne denne honnør, erkende, at de nu har overlevet sig selv, og det er uansvarligt at blive ved at pumpe penge ind i sådanne foretagender, som man ved alligevel vil være dødsdømt på længere sigt.

I det givne tilfælde er det jo således, at man allerede i 1930erne klart så, at denne og den øvrige del af de såkaldte Himmerlandsbaner hurtigst muligt burde nedlægges. Det resultat kom man til ad forskellige veje. Vi kan se af forslaget, når vi undersøger, hvorledes det har forholdt sig, at i det forslag, som blev fremsat, ikke i sam-